

mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości, może złożyć pisemne oświadczenie o rezygnacji z nieodpłatnego zakwaterowania.

2. W przypadku określonym w ust. 1, zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, o którym mowa w § 4, będzie przysługiwał prokuratorowi delegowanemu również za okres liczony od dnia następnego po dniu, w którym nastąpiło opuszczenie lokalu zajmowanego w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum, w wysokości proporcjonal-

nej do liczby dni pozostających do końca miesiąca, w którym nastąpiło opuszczenie lokalu.

§ 13. W stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przepisów § 4—12 nie stosuje się.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

1643

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 29 listopada 2006 r.

w sprawie trybu i szczegółowych warunków delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz trybu, szczegółowych warunków i zakresu świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe

Na podstawie art. 78 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i szczegółowe warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury, zwanym dalej „Krajowym Centrum”, oraz tryb, szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem sędziów poza stałe miejsce służbowe.

§ 2. 1. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum deleguje się sędziego wyróżniającego się wysokim poziomem wiedzy prawniczej i orzecznictwa oraz wykazującego znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.

2. Delegowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje po zasięgnięciu opinii prezesa sądu stanowiącego miejsce służbowe sędziego, a w przypadku sędziów sądu rejonowego nadto prezesa właściwego sądu

okręgowego, a także po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum.

3. Pełnienie przez sędziego delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości obowiązków wizytatora ma miejsce w departamencie lub biurze sprawującym służbę nadzoru nad sądami powszechnymi lub nadzoru nad wykonaniem orzeczeń.

4. Sędzia delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum może wykonywać obowiązki orzecznicze, w wymiarze określonym, w szczególności poprzez oznaczenie liczby sesji w miesiącu, przez Ministra Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii dyrektora właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum.

5. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum akt delegowania powinien zostać doręczony co najmniej na 14 dni przed wyznaczonym terminem rozpoczęcia delegowania.

§ 3. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości nie powierza się czynności administracyjnych w odniesieniu do spraw, w których orzekał.

§ 4. 1. Sędziemu delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum, gdy delegowanie następuje do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się miejsce służbowe sędziego, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, przysuguje w okresie delegowania prawo do nieod-

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592.

płatnego zakwaterowania albo zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania.

2. Sędziemu delegowanemu nie przysługuje prawo do nieodpłatnego zakwaterowania lub zwrot kosztów zamieszkania, o których mowa w ust. 1, jeżeli odległość od miejscowości, w której sędzia delegowany ma miejsce stałego zamieszkania, do miejscowości delegowania nie przekracza 60 km.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli Minister Sprawiedliwości albo Dyrektor Krajowego Centrum na wniosek sędziego delegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd sędziego delegowanego do miejscowości delegowania.

4. Nieodpłatne zakwaterowanie przysługuje sędziemu delegowanemu na jego wniosek w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania.

5. Zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum następuje na podstawie:

- 1) skierowania wydanego przez Dyrektora Generalnego Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektora Krajowego Centrum — przy zakwaterowaniu na okres nieprzekraczający jednego miesiąca;
- 2) umowy zawartej z Dyrektorem Generalnym Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektorem Krajowego Centrum — przy zakwaterowaniu na okres powyżej jednego miesiąca.

6. Sędzia delegowany na czas nieokreślony lub czas określony powyżej sześciu miesięcy może złożyć wniosek o zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum wraz z członkami rodziny. Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości albo Dyrektor Krajowego Centrum uwzględni wniosek w przypadkach uzasadnionych, jeżeli istnieje możliwość takiego zakwaterowania.

7. Zasady odpłatności za członków rodziny korzystających z zakwaterowania w warunkach określonych w ust. 6 zostają ustalone w umowie, o której mowa w ust. 5 pkt 2.

8. W przypadku niezłożenia przez sędziego delegowanego wniosku o nieodpłatne zakwaterowanie w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum lub w przypadku braku możliwości takiego zakwaterowania, sędziemu delegowanemu przysługuje zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, w zryczałtowanej miesięcznej kwocie stanowiącej równowartość 70 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego.

9. Jeżeli miejscowością, do której delegowanie następuje, jest Warszawa, zwrot kosztów zamieszkania

w miejscowości delegowania przysługuje w zryczałtowanej kwocie stanowiącej równowartość 100 % kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego.

10. Zwrot kosztów zamieszkania nie przysługuje, jeżeli sędzia delegowany nie zamieszkuje w miejscowości delegowania.

§ 5. 1. Sędziemu delegowanemu do innej miejscowości niż miejscowość, w której znajduje się jego miejsce służbowe, niebędącej miejscem jego stałego zamieszkania, przysługują następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) zwrot kosztów przejazdu;
- 2) diety;
- 3) zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg;
- 4) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

2. Sędziemu delegowanemu, do którego stosuje się § 4 ust. 2, przysługują wyłącznie następujące świadczenia dodatkowe:

- 1) świadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania.

3. Świadczenie dodatkowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, przysługuje także sędziemu delegowanemu, który oświadczy na piśmie, że nie będzie korzystał z prawa do nieodpłatnego zakwaterowania albo zwrotu kosztów zamieszkania, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 6. 1 Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 1, obejmuje:

- 1) zwrot kosztów pierwszego przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do miejscowości delegowania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu odbywanego nie częściej niż raz w tygodniu do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem.

2. Zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje sędziemu w przypadku, gdy delegowanie trwa dłużej niż 14 dni.

3. Zwrot kosztów przejazdu następuje w kwocie stanowiącej równowartość ceny przejazdu liniami Polskich Kolei Państwowych, z uwzględnieniem przysługującej sędziemu delegowanemu ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

4. Kwota, o której mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż równowartość ceny przejazdu w wagonie II klasy pociągu ekspresowego lub pociągu InterCity.

5. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości,

Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu w kwocie stanowiącej równowartość ceny przejazdu w wagonie I klasy pociągu ekspresowego lub pociągu InterCity.

6. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów przejazdu samochodem lub innym pojazdem mechanicznym, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalając tę stawkę w wysokości nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.²⁾).

7. Jeżeli sędzia delegowany nie stawił się do pracy w ustalonym terminie bez uzasadnionej przyczyny, zwrot kosztów przejazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie przysługuje.

§ 7. 1. Diety przysługują za każdy dzień delegowania.

2. Należność z tytułu diet oblicza się przy odpowiednim zastosowaniu § 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1990, z 2004 r. Nr 271, poz. 2686 oraz z 2005 r. Nr 186, poz. 1554).

3. Diety nie przysługują w przypadku:

- 1) zapewnienia sędziemu nieodpłatnego całodziennego wyżywienia;
- 2) nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy;
- 3) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego, bezpłatnego oraz dla poratowania zdrowia;
- 5) podróży służbowej, z tytułu której sędzia otrzymał diety w pełnej wysokości;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, Nr 155, poz. 1297, Nr 163, poz. 1362, Nr 172, poz. 1440, Nr 175, poz. 1462 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 171, poz. 1225.

6) pobytu w miejscu stałego zamieszkania;

7) pobytu w szpitalu.

§ 8. 1. Zwrot kosztów noclegu albo ryczałt za nocleg przysługuje sędziemu delegowanemu rozpoczynającemu pełnienie obowiązków w miejscu delegowania, w zakresie nieprzekraczającym 14 noclegów, chyba że sędzia delegowany ma zapewnioną możliwość nieodpłatnego zakwaterowania.

2. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu.

3. Zwrot kosztów noclegu przysługuje w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

4. Jeżeli sędzia delegowany uprawniony do zwrotu kosztów noclegu nie przedłożył rachunku, przysługuje mu ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

5. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21 i 7.

§ 9. 1. Ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje sędziemu delegowanemu za każdy dzień delegowania, z wyłączeniem dni wolnych od pracy, w wysokości 20 % diety, o której mowa w § 7.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli sędzia nie ponosi kosztów dojazdów.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli na wniosek sędziego delegowanego Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, wyrazi zgodę na pełne pokrycie udokumentowanych kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.

§ 10. 1. Zwrot kosztów dojazdów do miejscowości delegowania przysługuje w kwocie stanowiącej iloczyn dni, w które sędzia delegowany w danym okresie rozliczeniowym dojeżdżał do miejscowości delegowania, oraz ceny przejazdu w obie strony środkiem transportu, z jakiego sędzia delegowany korzystał, z uwzględnieniem przysługującej ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje.

2. W przypadku gdy środkiem transportu, o którym mowa w ust. 1, jest pociąg, kwotę należną z tytułu zwrotu kosztów dojazdów oblicza się przy uwzględnieniu ceny przejazdu w wagonie II klasy pociągu, z jakiego sędzia delegowany korzystał, chyba że Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przy-

padkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, na wniosek sędziego delegowanego wyrazi zgodę na przyznanie zwrotu kosztów dojazdów w wysokości obliczonej przy uwzględnieniu ceny przejazdu w wagonie I klasy tego pociągu.

3. Na wniosek sędziego delegowanego, Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowania do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje, może wyrazić zgodę na przyznanie sędziemu delegowanemu zwrotu kosztów dojazdów samochodem lub innym pojazdem mechanicznym, w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, ustalając tę stawkę w wysokości nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

§ 11. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia delegowania określa dyrektor właściwego departamentu lub biura Ministerstwa Sprawiedliwości — w przypadku delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości, Dyrektor Krajowego Centrum — w przypadku delegowa-

nia do Krajowego Centrum, a w pozostałych przypadkach delegowania — organ powołany do kierowania jednostką, do której delegowanie następuje.

§ 12. 1. Sędzia delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowego Centrum, który korzysta z nieodpłatnego zakwaterowania w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum, może złożyć pisemne oświadczenie o rezygnacji z nieodpłatnego zakwaterowania.

2. W przypadku określonym w ust. 1 zwrot kosztów zamieszkania w miejscowości delegowania, o którym mowa w § 4, będzie przysługiwał sędziemu delegowanemu również za okres liczony od dnia następnego po dniu, w którym nastąpiło opuszczenie lokalu zajmowanego w zasobach mieszkaniowych pozostających w dyspozycji Ministerstwa Sprawiedliwości lub Krajowego Centrum, w wysokości proporcjonalnej do liczby dni pozostających do końca miesiąca, w którym nastąpiło opuszczenie lokalu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

1644

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 24 listopada 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

Na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2006 r. Nr 122, poz. 851, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 listopada 2002 r. w sprawie organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez Państwową Inspekcję Sanitarną Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 192, poz. 1614 oraz z 2005 r. Nr 186, poz. 1559) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 131, poz. 919).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1032, Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 220, poz. 1600.

1) w § 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) na terenie obiektów oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego.”;

2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor, w uzgodnieniu z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendantem Głównym Policji, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Komendantem Głównym Straży Granicznej, Szefem Biura Ochrony Rządu oraz kierownikami innych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, może, w drodze odrębnych porozumień, ustalać szczegółowe zasady, zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, oraz